

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

5.nodaļa: Nebeidzamā cīņa nākotnes vārdā.

169.

Spēja uzvarēt rada gara stiprumu.

170.

Es mīlu smaidu bez šaubīšanās veltītu nākamajam liktenim. Došu spēku darīt labu ne ar naudu, bet garā. Jūsu liktenis drausmīgs, bet liela būs jūsu laimes dzīle garam uzvarot.

Izskaidiet dusmas, atvieglojiet ceļu pie Mums.

171.

Ne dusmas rada, bet kvēla trauksme.

Esiet stipri, jūsu ilūzija grauj veselību, bet ja ticat Man, tad zināt, ka ap jums ir M... rūpes un aizsardzība. Nezaudējiet drosmi, jau bieži esat straumēm pāri gājuši.

172.

Skolotājs līdz ar jums priecājas par laimi darboties dzīvē, kad tā virzīta uz labu.

Pirms trīsdesmit gadiem vajadzīgie centri neatmostas. Parasti vajadzīgi piecpadsmit gadi, lai gaismas uzliesmojuma sekas taptu redzamas. Gaismas iedīgļi parādās jau agrāk.

173.

Ziniet, Skolotāji atklās jums tīru, brīnumainu līdzīgu, tās spēks apveltīs cilvēkus uztveres spējām. Izprotiet sūtīto svētdevu.

Ilgās pēc vienīgās laimes rit jūsu dienas.

174.

Sargies indīgu vibrāciju, tieciet nākotnē un nenonāc tagadnes ietekmē. Sekojiet vienkāršiem slēdzieniem, kamēr uzkāpsit kalnā. Redzējumu spēks prasa labus apstākļus prānā. Kristus darbi noritēja dabā, Viņš ilgi nepalika pilsētā.

175.

Kas ir cieņas vērts?

Es kļiedzu, es apgalvoju – mīlestība.

Es sacīju.

Necieni paskaidrojošu vārdu.

Ņem Pirmmācītāja apgalvojumu.

Es sacīju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

5.nodaļa: Nebeidzamā cīņa nākotnes vārdā.

Skolotāja lūpas noņem aizšautni,

Noliec sirdi uz rīta stara sliekšņa un

Pasargāšu tevi.

Atver aci vilnim pretī un Pasargāšu tevi.

Man laime sargāt sargājamo.

176.

Solu apziņas augsni, tā nāk pakāpeniski, nemanot kā zāles augšana. Vispirms nostiprināsim vienaldzību pret barību. Bet kā kritušus augļus savāc grozā, tā pabeigtas domas aizlaižas. Tāpat kā arī ļaužu nepilnības sajūta bijusi arvienu, bet tagad arī šis auglis ir nokritis. Pie Jaunās Pasaules vārtiem ir ļaužu drūzmas, bet nepazīst Vārtus. Bet vieglas ir gara pakāpes un no vienotām alkām stājas savās vietās pasaules lietas.

Labums lai jums, kas nesat daiļuma slāpēs.

177.

Stars izklīdina mākoņus, ceļš jaunais sūtīts uzvarētājam.

178.

Agrākā smarža pārvērtīsies smirdoņā.

Agrāka dziesma – ratu rīboņā.

Agrākais vairogs – krāsns aizbīdnī.

Tā aug gars, kas stāv visuma priekšā Mazā istabā, uz maza paklāja jūs maināt vecās zvīņas. Kas gan kalnu sniegos un saules staros var tikt nomazgāts? Jaunu ādu dabūs atbrīvotā gudrība. Līdz ar jums priecājamies, novērojot pārvērstos, atsegtos cilvēkus. It kā logu aizkars atklājies un visa mājas iekārta tapusi redzama. Un viegli ir dot padomu, lasīt atvērtu grāmatu. Jā, jā, jā!

Jūs maināties man acu priekšā. Mūs apstiprina Jūsu stingrā apņēmība un ir viegli iet gar bezdibeni, zinot, ka ir paklājs pašlidenis. Visu ievērojiet.

179.

Jaušu, naidniekus brīnišķīga uguns satrieks. Iestājies darbības laiks. Saprotiet uzticību un ticību un vīrišķību. Apsegšu jūs ar ticības kara cepuri un uzticības bruņām un uzvaras vairogu. Bet uz karoga būs mīlestība – uzvarētāja.

Prāts aug ik dienas. Labsirdība lido laimei pretī, bet tilts starp Mums – garīgums, var radīt kalnu vai arī pazust acu mirklī. Un šis bezdibenis nav aizberams ar visiem radīto kalnu akmeņiem. Un tāpēc sargiet Adamanta ziediņu. Uz ledus tā nezied. Viegli būt par dārznieku, bet grūti tapt par nākotnes paraugu sēklai. Bet ja Radītājs devis spēku būt tiltam uz Mums, ejiet un glabājiet liesmu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

5.nodaļa: Nebeidzamā cīņa nākotnes vārdā.

Sakiet ceļiniekiem – zinām, kurp ejam.

180.

Bet izturīga ir ne tikai uzticība, bet arī celtniecība. Uzticība dara Mani par celtnieku, bet jums ir jāceļ. Pļāvējs saņems graudus. Lai varētu vīģes ievākt, vajag atrast un kopt vīģes koku.

181.

Mācu iztaujāt likteni – jāsaprot termiņi. Saprotiet termiņus, Kosma organizācijas jūta veidojas. Darbojoties saskaņā ar gribu, termiņi aizrit harmonijā, neizpostīdami. Roka vadošā arvien paliek pār garu, līdzīgi stūrmanim tā saskaņo viļņus, termiņus un spēkus. Tāpēc Mūsu mācekļiem jāprot skaitīt katras dienas dzīves elpas vilcieni. Tumsonības krēsla un neapmierinātības grimase nav pašu zīmes, atdodiet tās tumšajiem.

Mans vairogs – skaidrajam patvērums. Manas bultas – paļāvīgajiem spārni. Mans šķēps – drošsirdīgajiem lāpa. Mans smaids – gudrajiem solītā laime. Mana sirds – jums miteklis. Jūsu templis – Man brīnums. Protiet atrast Ursulu un Antoniju dzīvē. Ieskatu -Manu Nolikumu varat izprast.

182.

Uzrakstiet Manu vairogu kā iepriekš nolemtu. Uzskatiet jaunās paaudzes gudrību kā laimi. Uzskatiet tautas apgaismību kā pakāpi uz Jauno Pasauli. Uzskatiet Mūs kā Pasaules Sardzes stundu. Bet izpildiet Manu nolikumu. Bet izpildiet Mūsu Vēstījumu. Protiet nest Gaismu. Protiet rādīt Dailes plašumu. Bet spārnem, kas skāruši sauli, bet skrejai pirms ausmas. Bet dziesmai, kas pusnakti pilda. Ceļš nav bīstams un bargs. Un Zvaigzne tuvu tiem, kas atraduši Terafīmu. Smaids zvaigznēm jāsūta. Atrazdamies namā, to nesajūtam, jo mēs jau viņā.

183.

Strāvai vajadzīgs tīrs gaiss. Salīdziniet ar elektrību pēc negaisa. Brīnumi var notikt jebkurā vietā, bet Mācība savienota ar gara noskaņojumu.

184.

Nenocietinieties garā, saproti Lielā parādīšanos Mazajā. Ne tik drīz nāk zināšanas, ja gars nemierīgs. Mēs dodam jums ceļus. Neatveriet gadījuma grāmatas. Un apmeklējami sapulces, rūpīgi nesiet gaismekli jums doto.

185.

Labākie atklātie aparāti ieslēgti smadzenēs. Drīz jaunie centri tiks ļaudīm atdoti atpakaļ, atkal uzplauks atziņas koks.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

5.nodaļa: Nebeidzamā cīņa nākotnes vārdā.

186.

Tīrs gars nes līdzī pielūgsmes stundu un salasa nozaudēto garīgo gaudiņu daļas.
Mūsu palīdzība – acs to mana, un auss dzird, un prāts saprot.

Ne drīzi no putekļiem atdzimst pazemotais gars. Jāsniedz roka visiem slīkstošiem, un
smaida liesma neizsīks, jo tā ir Dievišķā siltuma sasildīta.

187.

Jums grūti gaidīt, bet iedomājieties, cik grūti skatīt celtni vēl arvienu bez jumta.
Cilvēka gars ar labo cīnās.

188.

Krēsla nav mūžīga – putenis jāpārdzīvo. Jāprot steigties – kvēlojiet.

189.

Sēžoties laivā, nedomā par mājas atslēgu.

190.

Meklējiet Tumsas parādībai gaismu. Un skaidrie parādīs vairoga izpratni, jo Dievs ir
ar Mums! Caur viņa mūžīgajām parādībām izsūcas cauri Svētās Pasaules pilieni.
Skaitiet pilienu dārgumus, un apziņas dzirkstis ar jaunu tiltu saistīs debesis ar zemi.
Nostiprinoties dzirksteļu apskaidrībā, atradīsim smaidu. Bet spēja vadīt nostiprinās ar
uzvaras apziņu pār sevi. Sevi uzvarējis, augšāmcelsies uzvarētājs. Un tāpēc varenāk
taurējiet uzvaru. Jo ar Mums ir Dievs. Brīnums uztverams labāk, kad tīrs gremošanas
trakts. Pasaules mīlestība – labāk, kad tīras smadzenes. Esiet vienaldzīgi pret ēdienu,
tāpat kā pret ķildām.

191.

Nogurums aizlidos un gara atradumi pacelsies kā vārpas no sēklas.

Ārpus astrāla ir atziņas sfēras, caur kurām viegla satiksme ar evolūcijas plāniem.

Legēndai par aizraušanu debēs ir zinātnisks pamats.

192.

Pasaule parādās dzīves atjaunošanas brīnumā. Mana Roka ir katras dienas parādībās.
Lai redzēt brīnumus, kā stāvošus vairogus. Es stingri savus vārdus apstiprinu.

193.

Visuma simbola Vislielāko Svētku svētvakarā jums Saku: jūs esat pielaiesti Jaunās
Pasaules celšanas darbā, jums saku – stipriniet acis, lai netaptu akli, kad Pavēršu
Nākamības aizkara malu. Ja nāks pār jums samulsums, paceliet uzticības vairogu, jo
ar to pasargāsit un atkārtojiet Nolikumus, jums Saku – atkārtojiet. Es aizrādīju.
Jaušu – varat saprast: par nopietnu lietu runāju. Pratīšu Roku pacelt par izredzētiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

5.nodaļa: Nebeidzamā cīņa nākotnes vārdā.

Es vairogu pacelšu. Dinārij, lāstu bērns, neaizsprosto Gaismas ceļu. Dinārij, nepamazini tīru parādību. Mākoņus nepalaidīsiet garām nepamanītus, bet prieks dzīvot tam, kam spārni. Mans smaids jūs sargā.

194.

Ceļā uz Mums. Sajūsmu uzskatiet par spēcīgu parādību. Vecais – vecajiem. Mana Zīme glabājama jaunā grāmatā, jaunā garā, jaunā darbībā.

195.

Mans Stars – jūsu elpa. Mana Roka – jūsu karogs. Mans Vairogs – jūsu lepnums. Mans Nams – jūsu patvērums. Mans kalns – jūsu brīnums. Mana vēlēšanās – jūsu likums. Mana parādīšanās – jūsu laime Mūsu Brālības Gars, lai ir ar jums.

196.

Jautās: kādas ir jūsu debesis? Sakiet – darba un cīņas debesis. No darba dzimst neuzvaramība, no cīņas – skaistums. Jā, šodien jau sacīju – pats eju! Tieši manas bultas lido uz Manu Pasauli un daudz krāsainās atvases gaida dārzniekus. Uz sienām Manas zīmes un čukstos Mana dvesma. Lai krūmi aug nevaldāmi, izretināt vieglāk, nekā sadēstīt. Nebīstieties ne no kā, Mūsu ziedi ir dažādi, bet ar Valdoņu balsi ieviesīsīt kārtību.

Ievērojiet, kā aizaug Mūsu laiks. Vajadzīgie dzinumi ir zaļi, sausie nokrīt un kļūst melni. Var jau zīmēt jaunās cīņas apgabalus un agrākās lepības kalnus melnus zīmēsīt.

Kā jau Esmu sacījis: - labāk ar skrandaiņiem, nekā ar liekuļiem. Pierodiet gara uguni redzēt acīs.

Frakai atņemta cīņas zvaigzne, - kura mirdz uz kaftana.

Lai šodien iegaumējam – darba un cīņas debesis.